

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtcu.)

Št. 8.

Ljubljana, dné 1. avgusta 1899.

VII. tečaj.

Nebeška lestvica.

VIII. Modrost.

otovo si že večkrat bral, ljubi otrok, življenje svetnikov in si občudoval zlasti one prijatelje božje, ki so se že v mladosti posvetili. Spoznal si tudi lahko, da so bili v življenju veseli, seveda tudi pridni in dobri otroci, ki so jih ljubili stariši in učitelji. V mladosti so pa že imeli tudi trdno voljo pobožno živeti in storiti veliko dobrega na svetu; ob enem pa so se na vso moč prizadevali doseči to, kar so spoznali za najboljše. V tem pa je bistvo prve poglavitne čednosti, modrosti.

Gotovo bi tudi ti, ljubi otrok, rad napredoval v tej čednosti. Zapomni si tri znake, ki jih mora imeti otrok, ki se trudi za čednost modrost.

1. Tak otrok obuja prav pogosto dobri namen. Znan prijatelj mladine, pater *A. Dos*, se je pogovarjal z mladim tiskarjem o dušnih zadevah. Nenadoma mu zastavi vprašanje: „Ali bi imeli veselje, biti svetnik?“ Tiskar ni vedel, kaj bi odgovoril. „To ni tako težko“, méni pater, „ako le resno hočete. Vi stavite črke. Vsak dan jih postavite na tisoče. Ako se navadite postaviti vsako črko iz ljubezni do Boga in v čast božjo, potem obudite vsak dan več stokrat dejanje čednosti, zaslužno za nebesa, ob enem pa opravite svoje opravilo.“ Nato pater razloži tiskarju, da je vsako delo zaslužno pri Bogu, ki se le more storiti v božjo čast in ki se daruje Bogu z ljubeznijo. Za veljavo dobrega namena zadostuje, če se n. pr. le zjutraj vsa opravila celega dne darujejo Bogu; čim večkrat pa se to ponovi črez dan, tem zaslužnejše je vsako dobro delo. Tiskar méni, da bode to težko šlo, obljubi pa vendar, da bode vsaj poskusil. Črez nekaj tednov se slučajno snideta s patrom. „Vedno lažje mi gre“, reče tiskar. Pater je že pozabil, o čem sta pred tedni govorila, zato ga vpraša: „Kaj je vedno lažje?“ „Pokazali ste mi, kako postane človek svetnik“, odgovori tiskar, „poskušal sem in sedaj prav lahko večkrat na dan obujam dobri namen.“ — Ali bi ne mogel ti, ljubi otrok, to poskusiti? To je gotovo znamenje prve poglavitne čednosti — modrosti.

2. Če hočesh napredovati v tej čednosti, moraš se resno truditi za to, da imaš vedno več dobrih del. Koliko se trudiš v šoli, da se naučiš mnogo koristnih nauk. Kako pridno izdeluješ šolske in domače naloge. Le ako vse leto vestno izpolnjuješ svoje dolžnosti, potem pričakuješ z veseljem spričevala koncem leta in greš z mirno vestjo tudi k skušnji, pri kateri pokažeš, kar si se naučil. Vedno učenje ti pripravlja pot k prihodnjemu poklicu, pridnost in delavnost sta kakor lestvica do prihodnje sreče. Čednostno življenje pa je lestvica do večne sreče, in pravo modrost kaže oni, ki varno stopa po tej nebeški lestvici. Pričeti se mora s tem že v mladosti. Modri Sirah pravi v sv. pismu, razsvetljen po sv. Duhu: „Ko sem bil mlajši, sem modrosti očitno iskal v molitvi. Prosil sem jo v predvoru božjega

tempelja, in do konca jo bom iskal. In ona je razcvetela kakor zgodnji grozd, in moje srce se je razveselilo.“

3. Tretji znak modrosti pa je premagovanje strastij in boj s skušnjavami. In tudi v tem so se posebno odlikovali že otroci, ki so sklenili zvesto Bogu služiti. Koliko težav in zaprek so morali nekateri premagati! Zdi se, kakor bi jim bil Bog dal posebno moč, kakor jo tudi v naravnih rečeh daje včasih otrokom.

Prav zanimiva zgodbica nam je ohranjena iz dvanajstega stoletja. Pri mestu Avinjonu na Francoskem tedaj čez reko Rodan še ni bilo mostu in mnogo ljudi se je ponesrečilo v deroči vodi. Nek dvanajstleten deček *Benedikt* je pasel ovce ob bregu reke. Nekdaj gre k škofu in pravi, da je od Boga odločen, napraviti most čez Rodan. Vsi, ki so bili slučajno navzoči pri škofu, so se temu posmehovali, škof pa so takoj spoznali, da je nekaj posebnega na tem dečku, in so ga peljali k mestnemu oblastniku. Tudi tukaj deček ne izgubi poguma in prigovarja poglavarju, naj prične z zidavo mostu ali naj vsaj kaj pripomore k temu delu. Mestni poglavar šaljivo reče otroku, naj vzame največji izmej kamnov, ki so ležali na dvorišču, odločeni za neko zidanje, in naj ga nese za podlago mostu. In kaj se zgodi? Otrok se zahvali za dar, zadene kamen na rame in ga nese k bregu reke. Ko so navzoči to videli, poprime se jih taka gorečnost, da so začeli takoj zbirati denar za zidavo mostu. V primeroma kratkem času je bil most napravljen. Dečka pa so imenovali ustanovitelja prepotrebne mostu.

Tebi, otrok, je Bog odločil, da z nebeško lestvico premostiš brezdna in prepade strastij in pregreh. Ako se za to trudiš od zgodnje mladosti, imaš gotov znak poglobitne čednosti — modrosti.

AL. Stroj.

